

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

نویسنده: رؤیا زاهق
فرستنده: داکتر حسن سلطانزاده
۲۳ اپریل ۲۰۱۸

رؤیا زاهق

داکتر حسن سلطانزاده

(لیث بن قیس * با دو شمشیر خونینش)

در زمان خلیفه سوم [عثمان عفان]، کابل به وسیله تازیان [اعراب] وحشی مورد تهاجم قرار گرفت - در اثر آن (حدود ۸۱ هـ) رتبیل شاه کابلی برای حفاظت کابل از هجوم عرب ها، دیوارهای مستحکمی را بر فراز کوه های شیر دروازه و آسمانی بنا کرد و در گوشه آن قلعه های استوار بساخت که شهر را شمالاً و جنوباً احاطه کرده است.

تازی های وحشی سه بار شکست خوردند و یگانه مردمی که در مقابل این درنده ها مقاومت کردند کابلیان بود و بالاخره در حمله وحشیانه آخر شان موفق شدند و هزاران شهروند کابلی را سر بریدند، هزاران زن را کنیز گرفتند و اموال آنها را به نام غنیمت به تاراج بردند.

ظالم ترین آنها لیث بن قیس مشهور به (شاه دو شمشیره) بود که با دو شمشیر مردمان بی گناه را سر می برید. لیس بن قیس (شاه دو شمشیره) در يك حمله وحشیانه با قشون خون آشام خود در یکروز هفت هزار نفر را در شهر باستانی هرات سر برید. مدتی بعد در يك حمله وحشیانه دیگر با مجاهدین درنده اش پنج هزار شهروند کابلی را در کابل سر برید، به گفته تاریخ نویسان اشخاصی (پدران ما) که در کابل سر بریده شدند در محلی که اکنون سفارت ایران است دفن هستند و این (شاه دو شمشیره) وحشی را يك رادمرد قهرمانی به نام (رستم کابلی) سر برید، انتقام همتبارانش را از وی گرفته وی را راهی جهنم ساخت.

بسا جای تأسف است که رستم کابلی (بزرگ مرد) آرامگاه ندارد و اولاد ناآگاهش بوسه بر قبر کثیف دوشمشیره می زند و صد ها سال است که حلو بخش می کنند و نعت می خوانند بالای قبر کثیف لیث بن قیس.

افسوس بر ما!!!

یادداشت:

۱ - نام این متجاوز در کتب تاریخی به دوشکل ثبت شده است:

الف- "لیس بن قیس" گرامی یاد کهزاد

ب- "لیث بن قیس بن عباس" - مستوفی الممالک پدر استاد خلیلی بر سنگ مزار مقتول حین اعمار مجدد آن در زمان "امیر حبیب الله خان".

۲ - آنچه برای فرزندان کابل زمین و سراسر افغانستان می تواند توهین بس بزرگی به شمار آید، اعمار مقبره و بارگاه برای یک متجاوز و قاتل خلق ماست. برای آنهایی که زود متوجه قضایا نمی شوند، می خواهیم با ارائه مثال بر قضیه روشنائی بیندازیم.

در عمل "بن قیس" همان کاری را انجام داد که "مکناتن" و جنرالان روسی و اینک سربازان و افسران امریکائی انجام داده و می دهند. از موضع یک باشنده سرزمین افغانستان که وطن را مال خود می داند و علیه تجاوز، خودش و پدرانش رزمیده و خونهای شان را نثار کرده اند، هیچ تفاوت ماهوی بین "بن قیس"، "مکناتن" و صد ها و هزاران سرباز و افسر روسی و امریکائی وجود ندارد، معنای این سخن آن است: کسانی که امروز به مزار "بن قیس" احترام قابل می شوند نباید از فرزندان و نوادگان شان گله و شکایت نمایند هرگاه آنها در آینده های دور بر قبر مکناتن ها، و اجساد باقی مانده از روس و امریکا، اکلیل گل بگذارند.

اداره پورتال AA-AA